

E prea târziu

Vindiana

E prea târziu...copacii mă cerșesc la colț de stradă,
Sunt lorzi fără averi, tu nu ai cum să-i crezi,
Eu le-am simțit doar umbra lăsată în zăpadă,
Desculță îndoială-n pantofi cu tocuri verzi,

E prea târziu ...ninsorile s-au agățat de ramuri,
Se fâstăcesc timide în ochiuri reci de geamuri,
Se strâmbă înspre mine, culori - marionete,
Iubitul meu...e prea târziu și nu-mi mai este sete,

E prea târziu, iubite...sunt însămi iarna ta,
Tu ai închis fereastra, rupând copacii goi
Și cuie frânte-n stele se-nfig în tâmpla mea,
Acolo unde plângem, ca proștii, amândoi....